

El sistema bibliotecari vol ser garant
del patrimoni literari català

Biblioteques per llegir

J. MASSOT Barcelona

El rebuig d'una modelica edició d'*Horres angleses*, de Ferran Soldevila (Adesiara), per part del Servei d'Adquisicions Bibliotecàries de Catalunya va ser la gota que va fer vessar el got. I un manifest reclamant que les biblioteques recuperessin el seu paper de mantenidores i difusores del patrimoni cultural català va forçar una reunió dels petits editors amb la nova directora, Carme Fenoll, que va anunciar una nova política bibliotecària.

Hi ha editorials grans, com Edicions 62, que dediquen part dels seus beneficis a llibres de difícil sortida al mercat, com la poesia completa de Joan Vinyoli, i d'altres amb vocació de construcció de país, com Barcino o la Bernat Metge, que editen clàssics, però n'hi ha d'altres, petites, quasi totes amb l'aigua al coll, que es fan sentir amb força, gràcies al seu entusiasme. Ela Geminada, Adesiara, Labreu, Fragmenta, Club Editor, 1984, Viena, Meteora, Edicions Sidilla, A Contra Vent.. publiquen llibres que no els faran mai rics, però que són essencials pel manteniment i la renovació d'un corpus literari en català. La seva queixa és que les biblioteques havien condicionat les seves compres als llibres amb més demanda i molts d'ells, decebuts ja ni els hi presentaven els seus llibres. Una novetat dura als prestatges de les llibreries tres o quatre mesos com a màxim i després, desapareix, engolida per altres títols. Si les biblioteques públiques no compren llibres que formen part del cànon referencial català, la feina d'aquests editors no serveix de res i el sistema literari perd continuïtat. "França, que és una cultura potent, fa proteccionisme cultural, i nosaltres, que som una cultura petita, no en fem?", es demana Quim Torra, d'A Contra Vent. Biblioteques o videoclubs?

Jordi Raventós, d'Adesiara, comenta que el suport genèric era aberrant, perquè afavoria la publicació de llibres que ningú llegia. Els ajuts de l'ICEC suposen ara l'amortització d'entre 200 i 225 exemplars, i si les biblioteques adquireixen un determinant nombre d'exemplars (i l'administració paga les factures pendents des de juny passat), l'esforç editorial ja es compensa. I el mateix val a dir amb

les traduccions al català de les obres clàssiques estrangeres, una feina que ha de fer cada generació. A Contra Vent acaba de publicar *Els papers pòstums del Club Pickwick* de Dickens, que posa al dia la versió de Carnèr. Necessita, per empatar la inversió (traducció, impremta, cost de producció, etc) vendre 800 exemplars. N'ha venut fins ara 400.

El canvi de política anunciat per Carme Fenoll ha satisfet als petits i mitjans editors. "Les biblioteques públiques de Catalunya, que són de gestió municipal, estan treballant perquè puguin garantir als usuaris l'accés al 100 per cent dels clàssics catalans i reprendrem la política

LA RETALLADA

700.000 euros
menys

■ El Servei d'Adquisició Bibliotecària (SAB) ha vist minvats els seus recursos. Si la Conselleria de Cultura, excloent les partides de capital, ha retallat els seus ajuts, durant aquest any d'ajustos, al voltant del 30%, el SAB ha vist reduïts els seus pressupostos en 700.000 euros, i ha passat de tenir 1,7 milions a 1 milió per comprar llibres en català.

La nova política bibliotecària inclourà un sistema de recomanació de llibres 'cinc estrelles'

d'adquisicions dels llibres d'especial interès, però també volem que les biblioteques, sense deixar de tenir els títols de més demanda, facin de prescriptor i de difusors dels clàssics catalans i fomentin la seva lectura". Carme Fenoll, que pensa que el manifest és injust amb la situació real de les biblioteques públiques catalanes, anuncia que a les recomanacions de compra de llibres per cada bibliotecari inclourà "un sistema de baremació de cinc estrelles" per garantir un cert cànon referencial. Els editors, encantats. Però amb una sospita: "I el pressupost, quin serà?"●